

(2001/C 235 E/277)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-0671/01**υποβολή: Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) προς την Επιτροπή**

(26 Φεβρουαρίου 2001)

Θέμα: Εισφορές για τη χορήγηση αλιευτικής άδειας στα πλαίσια των Διεθνών Αλιευτικών Συμφωνιών της ΕΕ

1. Έχει άραγε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπόψη της τη συνεισφορά των κοινοτικών εφοπλιστών στην Πολιτική Συνεργασίας για την Ανάπτυξη της ΕΕ μέσω της καταβολής εισφορών για την χορήγηση αλιευτικής άδειας στο πλαίσιο των Αλιευτικών συμφωνιών της ΕΕ με τις αναπτυσσόμενες χώρες; Επίσης λαμβάνει άραγε υπόψη της τη συνεισφορά αυτή κατά τον καθορισμό του ποσού που οφείλουν να καταβάλλουν, για το λόγο αυτό, οι κοινοτικοί εφοπλιστές που συμμετέχουν στις συμφωνίες αυτές;

2. Γνωρίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι η συνεισφορά στη συνεργασία για την ανάπτυξη και τη μείωση της φτώχειας δεν καταβάλλεται, ή, τουλάχιστον όχι με το ίδιο ποσοστό, στις αποκαλούμενες συμφωνίες του Βορρά και ότι, συγχρόνως, οι εισφορές για τις άδειες δεν υφίστανται ή είναι κατώτερες από εκείνες που ισχύουν στις συμφωνίες με τις χώρες του Νότου; Θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφέρει ποια είναι η θέση της ως προς το θέμα αυτό;

Απάντηση του κυρίου Fischler εξ ονόματος της Επιτροπής

(26 Μαρτίου 2001)

1. Η Επιτροπή γνωρίζει ότι εκτός από τη χρηματική αντιστάθμιση που καταβάλλεται από την Κοινότητα, οι αλιευτικές συμφωνίες παρέχουν στα σχετικά παράκτια κράτη συμπληρωματικά έσοδα μέσω των τελών που καταβάλλονται από τους εφοπλιστές. Κατά συνέπεια, οι δύο αυτές οικονομικές συνιστώσες λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή κατά τις διαπραγματεύσεις για την ανανέωση των ληξιπρόθεσμων πρωτοκόλλων.

Ως προς το θέμα του εάν τα τέλη των εφοπλιστών αντιπροσωπεύουν συνεισφορά στην ανάπτυξη των παράκτιων κρατών, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, παρά το γεγονός ότι καμία διάταξη των ισχυουσών συμφωνιών δεν προβλέπει ότι τα έσοδα αυτά πρέπει να διατίθενται για ειδικές ενέργειες στον τομέα της αλιείας της σχετικής χώρας, ενώ ένα όλο και μεγαλύτερο μέρος της αντιστάθμισης καταβάλλεται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό (για ειδικές ενέργειες, τα έσοδα αυτά είναι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 παράγραφος 4 της Σύμβασης των Ενωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, σύμφωνα με τις οποίες τα παράκτια κράτη μπορούν να χορηγούν άδειες σε αλιείς, ή για πλοία και αλιευτικά εργαλεία, έναντι πληρωμής τελών ή οποιασδήποτε άλλης αντιστάθμισης η οποία, στην περίπτωση των αναπτυσσόμενων παράκτιων κρατών μπορεί να αφορά συνεισφορά στη χρηματοδότηση του τεχνικού εξοπλισμού του κλάδου της αλιείας.

2. Η Επιτροπή γνωρίζει επίσης τις διαφορές μεταξύ των συμφωνιών που αποκαλούνται «συμφωνίες του βορρά» και εκείνων που αποκαλούνται «συμφωνίες του νότου». Η Επιτροπή εκτιμά ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των εταίρων του βορρά και εκείνων του νότου, τόσο από απόψεως αναγκών όσο και από απόψεως ανάπτυξης. Κατά συνέπεια, πρέπει να προσαρμόζονται τις συμφωνίες της με ορισμένα παράκτια κράτη στο πλαίσιο διμερών ή πολυμερών σχέσεων ανάλογα με τις διαφορές και τα θέματα που διακυβεύονται. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Κοινότητα δεν επικαλέστηκε ποτέ την ανάγκη να συνεισφέρει, μέσω των αλιευτικών της συμφωνιών, στην καταπολέμηση της φτώχειας σε ορισμένους από τους εταίρους της «του βορρά». Αντιθέτως, αυτό συμβαίνει με ορισμένους από τους εταίρους της του «νότου».

Στην Πράσινη Βίβλο της σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, η Επιτροπή διαπίστωσε τη διαφορά αυτή που επικαλείται το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου και προτείνει τη σχετική προσαρμογή της εξωτερικής πολιτικής της.

(2001/C 235 E/278)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-0672/01**υποβολή: Astrid Thors (ELDR) προς την Επιτροπή**

(26 Φεβρουαρίου 2001)

Θέμα: Μέτρα για το πρόβλημα που προκαλούν τα σμήνη φαλακροκοράκων

Παντού στη Βαλτική Θάλασσα τα σμήνη φαλακροκοράκων (*Phalacrocorax carbo*) έχουν καταστεί πραγματική μάστιγα, που παρεμποδίζει άλλα είδη να επιβιώνουν στον ίδιο τόπο. Πολλές φορές και η βλάστηση εξαφανίζεται

εκεί όπου έχουν περάσει οι φαλακροκόρακες. Παρ' όλα αυτά δεν έχει επιτραπεί η λήψη κανενός μέτρου, π. χ. στην Φινλανδία. Αντιθέτως, μάλιστα, ορισμένοι κύκλοι και αρχές ισχυρίζονται ότι το εν λόγω ζώο προστατεύεται από την οδηγία της Ε.Ε.

Ποια είναι η άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: ποια μέτρα επιτρέπονται και πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, προκειμένου να περιορισθούν οι βλάβες που προκαλούνται από τους φαλακροκόρακες;

Απάντηση της κας Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(3 Απριλίου 2001)

Ο κορμοράνος αποτελεί είδος πτηνού που απαντάται στη φύση και, ως εκ τούτου, καλύπτεται από την οδηγία 79/409 ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών⁽¹⁾, δηλαδή την Οδηγία για τα Πτηνά. Το 1997, το είδος αυτός διεγράφη από τον κατάλογο των πτηνών που υπόκεινται στα ειδικά μέτρα διατήρησης που προβλέπει το παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας, επειδή η κατάσταση του από πλευράς διατήρησης δεν εθεωρείτο πλέον δυσμενής.

Δεδομένου ότι ο κορμοράνος δεν είναι εγγεγραμμένος στους καταλόγους θηρευσίμων ειδών πτηνών της Οδηγίας για τα Πτηνά (παράρτημα ΙΙ/1 και ΙΙ/2), τα κράτη μέλη οφείλουν να τον προστατεύουν στον ίδιο βαθμό με τα περισσότερα είδη που απαντώνται στη φύση, απαγορεύοντας, λόγου χάριν, την σκόπιμη θανάτωση ή σύλληψη, την καταστροφή ή τη βλάβη των φωλεών και αυγών καθώς και τη σκόπιμη όχλησή τους, ιδίως κατά την αναπαραγωγική περίοδο.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από τις εν λόγω αυστηρές διατάξεις προστασίας για λόγους αποτροπής τυχόν σοβαρής βλάβης στα αλιεύματα και στα ύδατα, καθώς και για την προστασία της χλωρίδας και πανίδας, όταν δεν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές ικανοποιητικές λύσεις.

Ωστόσο, προκειμένου να είναι δυνατές οι παρεκκλίσεις αυτές, είναι αναγκαίο να υπάρχουν επιστημονικά στοιχεία για την ύπαρξη σοβαρών βλαβών. Επί του παρόντος, οι μελέτες από τη Σουηδία και οι πληροφορίες από τη Φινλανδία δεν υποδηλώνουν μια συνολική αρνητική επίδραση.

Η Επιτροπή κατέστη αποδέκτης πληροφοριών βάσει των οποίων οι βλάβες των φωλεών κορμοράνων λαμβάνουν χώρα σε ορισμένες τοποθεσίες. Ελλείψει ουσιαστικών αποδείξεων βλάβης στα αλιεύματα και στην άγρια πανίδα και χλωρίδα, που θα δικαιολογούσαν τέτοια παρέκκλιση, μέτρα όπως τα περί των ο λόγος αντικεινται στην Οδηγία για τα Πτηνά.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 της 25.4.1979.

(2001/C 235 E/279)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0679/01

υποβολή: Bart Staes (Verts/ALE) προς την Επιτροπή

(8 Μαρτίου 2001)

Θέμα: Διαδικασίες για την αναγνώριση σε ευρωπαϊκό επίπεδο της βενετικής γλώσσας

Έχοντας υπόψη ότι: η βενετική γλώσσα αναγνωρίζεται ως τέτοια από σημαντικά γλωσσικά έγγραφα όπως το Red Book of Endangered Languages της Ουνέσκο του καθηγητή Tapani Salminen -Πανεπιστήμιο του Ελσίνκι (Φινλανδία) The Ethnologue, Languages of the World 13th Edition -Summer Institute of Linguistics-Dallas, Texas-Statu Uniti·

μία παραλλαγή της βενετικής κηρύχθηκε για μία εβδομάδα ετησίως επίσημη γλώσσα στην Serafina Correa, πολιτεία του Rio Grande do Sol στη Βραζιλία, προς τιμήν των εκατοντάδων χιλιάδων βενετών μεταναστών που διαμένουν στη Βραζιλία και που ακόμη ομιλούν τη διάλεκτο αυτή·

σύμφωνα με μία μελέτη της ISTAT (Ιταλική Στατιστική Υπηρεσία) που πραγματοποιήθηκε το 1998, στην περιφέρεια Veneto, το 52% των κατοίκων ομιλεί τη βενετική αντί της ιταλικής στις διαπροσωπικές σχέσεις, στα γραφεία και στους χώρους εργασίας·